

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

28. září 2023 *

„Nesplnění povinnosti státem – Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti – Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku – Směrnice 95/60/ES – Daňové značení plynových olejů – Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii – Protokol o Irsku/Severním Irsku – Přetrvávání porušování povinnosti po skončení přechodného období, pokud jde o Severní Irsko – Článek 260 odst. 2 SFEU – Peněžité sankce – Paušální částka – Závažnost porušení – Platební schopnost“

Ve věci C-692/20,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti podaná na základě čl. 260 odst. 2 SFEU dne 21. prosince 2020,

Evropská komise, zástupci: A. Armenia a P.-J. Loewenthal, jako zmocněnci,

žalobkyně,

proti

Spojenému království Velké Británie a Severního Irska, zástupci: původně S. McCrory a F. Shibli, jako zmocněnci, ve spolupráci s: O. Thomas, KC, a P. Reynolds, barrister, poté L. Baxter, S. McCrory a F. Shibli, jako zmocněnci, ve spolupráci s: O. Thomas, KC, a P. Reynolds, barrister, poté L. Baxter, jako zmocněnec, ve spolupráci s: O. Thomas, KC, a P. Reynolds, barrister, a nakonec S. Fuller, jako zmocněnec, ve spolupráci s: O. Thomas, KC, a P. Reynolds, barrister,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce prvního senátu, P. G. Xuereb, A. Kumin (zpravodaj) a I. Ziemele, soudci,

generální advokát: A. M. Collins,

za soudní kancelář: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. září 2022,

* Jednací jazyk: angličtina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. prosince 2022,
vydává tento

Rozsudek

1 Evropská komise se svou žalobou domáhá, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 17. října 2018, Komise v. Spojené království (C-503/17, dále jen „rozsudek, kterým se určuje nesplnění povinnosti“, EU:C:2018:831), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU, ve spojení s články 127 a 131 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2020, L 29, s. 7, dále jen „dohoda o vystoupení“);
- uložil Spojenému království na základě čl. 260 odst. 2 SFEU, ve spojení s články 127 a 131 dohody o vystoupení, povinnost zaplatit Komisi:
 - denní penále ve výši 268 878,50 eura za každý den prodlení s plněním povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a to ode dne vyhlášení rozsudku v tomto řízení až do dne úplného splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti;
 - paušální částku, jejíž výše bude určena vynásobením denní částky 35 873,20 eura počtem dní, které uplynou mezi dnem vyhlášení rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a dnem, kdy tento stát vyhoví uvedenému rozsudku, nebo, nevyhoví-li uvedenému rozsudku před vyhlášením rozsudku v tomto řízení, dnem tohoto vyhlášení, přičemž minimální částka musí činit 8 901 000 eur, a
- uložil Spojenému království náhradu nákladů řízení.

Právní rámec

Unijní právo

Dohoda o vystoupení

2 Dohoda o vystoupení, schválená jménem Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (ESAE) rozhodnutím Rady (EU) 2020/135 ze dne 30. ledna 2020 (Úř. věst. 2020, L 29, s. 1), vstoupila v platnost dne 1. února 2020.

- 3 Článek 86 této dohody, nadepsaný „Věci projednávané Soudním dvorem Evropské unie“, v odstavcích 1 a 3 uvádí:

„1. Soudní dvůr Evropské unie má i nadále pravomoc rozhodovat ve všech řízeních, která byla před koncem přechodného období zahájena na návrh Spojeného království nebo proti Spojenému království. [...]

[...]

3. Pro účely této kapitoly se řízení před Soudním dvorem Evropské unie považuje za zahájené [...] v okamžiku, kdy byl dokument zahajující řízení zaevidován soudní kanceláří Soudního dvora [...]

- 4 V souladu s článkem 126 uvedené dohody začalo přechodné období dnem vstupu této dohody v platnost a skončilo dnem 31. prosince 2020.

- 5 Článek 127 dohody o vystoupení, nadepsaný „Rozsah působnosti přechodného období“, stanoví:

„1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, v přechodném období se na Spojené království a ve Spojeném království použije právo Unie.

[...]

3. V průběhu přechodného období má právo Unie použitelné podle odstavce 1 s ohledem na Spojené království a ve Spojeném království stejné právní účinky jako v Unii a jejích členských státech a vykládá se a používá v souladu se stejnými metodami a obecnými zásadami, jako jsou metody a obecné zásady použitelné v Unii.

[...]

6. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, během přechodného období se má za to, že jakýkoli odkaz na členské státy obsažený v právu Unie použitelném podle odstavce 1, včetně práva Unie prováděného a používaného členskými státy, zahrnuje i Spojené království.

[...]“

- 6 Článek 131 této dohody, nadepsaný „Dohled a vymáhání“, stanoví:

„Během přechodného období mají orgány, instituce a jiné subjekty Unie ve vztahu ke Spojenému království a k fyzickým a právnickým osobám, které mají ve Spojeném království bydliště nebo jsou v něm usazený, pravomoci, jež jsou jim svěřeny právem Unie. Zejména Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc, již stanoví Smlouvy.

První pododstavec se během přechodného období použije i na výklad a používání této dohody.“

- 7 Protokol o Irsku/Severním Irsku, připojený k dohodě o vystoupení (dále jen „Protokol o Irsku/Severním Irsku“), obsahuje článek 8, nadepsaný „DPH a spotřební daň“, který v prvním pododstavci stanoví:

„Na Spojené království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko se použijí ustanovení práva Unie týkající se zboží, jež jsou uvedena v příloze 3 tohoto protokolu.“

- 8 Článek 12 Protokolu o Irsku/Severním Irsku, nadepsaný „Provádění, uplatňování, dohled a prosazování“, v odstavci 1 stanoví:

„Aniž je dotčen odstavec 4, jsou za provádění a uplatňování ustanovení práva Unie, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, ve vztahu ke Spojenému království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko odpovědné orgány Spojeného království.“

- 9 Příloha 3 tohoto protokolu uvádí zejména směrnici Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje (Úř. věst. 1995, L 291, s. 46; Zvl. vyd. 09/01, s. 291).

Směrnice 95/60

- 10 Body 1 a 3 odůvodnění směrnice 95/60 znějí následovně:

„vzhledem k tomu, že opatření Společenství obsažená v této směrnici jsou nejenom potřebná, ale [i] nevyhnutelná pro dosažení cílů vnitřního trhu; že těchto cílů nemohou dosáhnout členské státy jednotlivě; [...] že tato směrnice je v souladu se zásadou subsidiarity;

[...]

vzhledem k tomu, že řádné fungování vnitřního trhu v současné době vyžaduje zavedení společných pravidel pro daňové značení plynových olejů a petroleje, které nejsou zatíženy základní sazbou daně platnou pro tyto minerální oleje používané jako pohonné látky;“

- 11 Článek 1 této směrnice v odstavci 1 stanoví:

„Aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o daňovém značení, použijí členské státy daňové značení podle této směrnice na:

- všechny typy plynových olejů spadajících pod kód KN 27 10 00 69, které byly propuštěny pro domácí spotřebu [...] a které byly osvobozeny od spotřební daně nebo podléhaly spotřební dani o sazbě jiné, než je sazba stanovená v čl. 5 odst. 1 směrnice [Rady] 92/82/EHS [ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřebních daní z minerálních olejů (Úř. věst. 1992, L 316, s. 19), zrušené a nahrazené směrnicí Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. 2003, L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405)],

[...]“

- 12 Článek 3 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy podniknou nezbytné kroky, aby zabránily zneužívání značkových výrobků, a zejména aby dotyčné minerální oleje nemohly být použity jako pohonné hmoty v motorech silničních motorových vozidel nebo skladovány v jejich nádržích pohonných hmot, pokud toto použití není ve zvláštních případech stanovených příslušnými orgány členských států povoleno.

Členské státy stanoví, že použití daných minerálních olejů v případech uvedených v prvním pododstavci se považuje za porušení vnitrostátního práva daného členského státu. Každý členský stát přijme vhodná opatření, která zajistí plné uplatnění všech ustanovení této směrnice, a zejména vymezí sankce, které budou uloženy v případě porušení těchto opatření; tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.“

Směrnice 2003/96

13 Článek 14 odst. 1 směrnice 2003/96 stanoví:

„Kromě obecných ustanovení obsažených ve směrnici [Rady] 92/12/EHS [ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. 1992, L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179)] o osvobození od daně určitých způsobů použití výrobků, které jsou předmětem daně, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, osvobodí členské státy za podmínek, které samy stanoví za účelem správného a jednoznačného uplatnění takových osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, od zdanění tyto výrobky:

[...]

c) energetické produkty dodávané jako pohonné hmoty nebo paliva pro plavbu po vodách Společenství (včetně rybolovu) pro jiná než soukromá rekreační plavidla a elektřina vyráběná na palubě plavidla.

[...]“

Právo Spojeného království

14 Hydrocarbon Oil Duties Act 1979 (zákon z roku 1979 o spotřebních daních z uhlovodíkových olejů), který upravuje zdanění pohonných hmot, byl pozměněn mimo jiné Finance Act 2012 (finanční zákon z roku 2012). Projednávaný spor se s ohledem na dobu rozhodnou z hlediska sporných skutkových okolností řídí tímto zákonem z roku 1979, ve znění tohoto zákona z roku 2012 (dále jen „zákon z roku 1979“).

15 Článek 14E zákona z roku 1979 upravoval zdanění pohonných hmot používaných pro soukromou rekreační plavbu. Tento článek stanovil:

„Těžký olej a biosměsi podléhající snížené sazbě daně: soukromá rekreační plavidla

1) Tento článek se vztahuje na těžké oleje nebo biosměsi se sníženou sazbou daně.

2) Těžké oleje nebo biosměsi nesmějí být používány jako pohonné hmoty k pohonu soukromých rekreačních plavidel.

3) Pokud při dodání určitého množství těžkého oleje nebo biosměsi jednou ze stran (dále jen „dodavatel“) druhé straně předloží tato druhá strana odpovídající prohlášení dodavateli:

a) nepoužije se odstavec 2 na tento těžký olej nebo na tuto biosměs,

a

b) dodavatel je povinen zaplatit správci daně v souladu s právními předpisy částku uvedenou v odstavci 4.

[...]

7A) Příslušné prohlášení musí obsahovat uznání skutečnosti, že žádné ustanovení tohoto článku nebo žádný úkon učiněný na jeho základě (včetně samotného prohlášení) nemá vliv na omezení nebo zákazy stanovené právními předpisy jiného členského státu než Spojeného království, pokud jde o používání těžkých olejů nebo biosměsí jako pohonných hmot pro plavbu mimo teritoriální vody Spojeného království [...]

[...]“

- 16 Článek 14E zákona z roku 1979 byl změněn prostřednictvím Schedule 11 to Finance Act 2020 (příloha 11 k finančnímu zákonu z roku 2020), která vstoupila v platnost dne 1. října 2021, za účelem zákazu používání označených pohonných hmot k pohonu soukromých rekreačních plavidel v Severním Irsku.

Rozsudek, kterým se určuje nesplnění povinnosti

- 17 V rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, Soudní dvůr rozhodl, že „Spojené království [...] tím, že povolilo používání označených pohonných hmot pro soukromou rekreační plavbu i v případě, že se na tyto pohonné hmoty nevztahuje žádné osvobození od spotřební daně ani její snížení, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze [směrnice 95/60].“

Postup před zahájením soudního řízení

- 18 Po vyhlášení rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, vyzvala Komise dopisem ze dne 22. října 2018 Spojené království, aby jí ve lhůtě dvou měsíců sdělilo opatření, která zamýšlí přijmout ke splnění povinností plynoucích z uvedeného rozsudku.
- 19 V dopise ze dne 19. prosince 2018 Spojené království uvedlo, že má v úmyslu v letech 2019 a 2020 změnit své právní předpisy, zejména zákon z roku 1979 a příslušné sekundární právní předpisy, za účelem zákazu používání označených pohonných hmot k pohonu soukromých rekreačních plavidel. V tomto dopise tento stát rovněž uvedl, že z důvodu značných praktických dopadů těchto změn se uskuteční veřejná konzultace.
- 20 Vzhledem k tomu, že Spojené království nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností plynoucích z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, zaslala mu Komise dne 15. května 2020 v souladu s čl. 260 odst. 2 SFEU výzvu dopisem, v níž jej vyzvala, aby se k věci vyjádřilo do čtyř měsíců od doručení tohoto dopisu, tedy nejpozději do 15. září 2020.
- 21 Spojené království odpovědělo na výzvu dopisem dne 11. září 2020 a popsalo obtíže spojené se splněním povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, zejména z důvodu všeobecných voleb, které se v tomto státě konaly v prosinci 2019. Tento stát rovněž uvedl, že do finančního zákona z roku 2020 bylo zahrnuto legislativní zmocnění, které je nezbytným předpokladem pro přijetí sekundárních právních předpisů nezbytných k dosažení souladu s uvedeným rozsudkem. Tento stát dále uvedl, že byly navrženy širší reformy týkající se zrušení práva používat označené pohonné hmoty ve většině odvětví od dubna 2022. V tomto ohledu upřesnil, že konzultace k těmto reformám bude ukončena dne 1. října 2020 a rozhodnutí o lhůtě pro zrušení práva používat označené pohonné hmoty k pohonu soukromých rekreačních plavidel bude přijato po této konzultaci společně s konečnými rozhodnutími o širších reformách týkajících se těchto pohonných hmot.

- 22 Za těchto podmínek se Komise rozhodla podat projednávanou žalobu.

Vývoj v průběhu řízení v projednávané věci

- 23 Vzhledem k tomu, že přechodné období stanovené v článku 126 dohody o vystoupení skončilo dne 31. prosince 2020, přestala se ustanovení směrnice 95/60 s účinkem od 1. ledna 2021 vztahovat na Spojené království, avšak s výjimkou Severního Irsku, kde tato ustanovení zůstala na základě článku 8 Protokolu o Irsku/Severním Irsku ve spojení s jeho přílohou 3 po tomto datu v platnosti.
- 24 Dne 21. května 2021 zaslalo Spojené království Komisi dopis, ve kterém ji informovalo, že definitivní právní předpisy zakazující používání označených pohonných hmot se sníženou sazbou spotřební daně pro pohon soukromých rekreačních plavidel v Severním Irsku budou přijaty parlamentem Spojeného království dne 1. července 2021. Spojené království dále uvedlo, že soukromí dodavatelé pohonných hmot nejsou schopni vybudovat během plavební sezóny dodatečnou infrastrukturu nezbytnou k tomu, aby bylo možné dodávat motorovou naftu s plnou sazbou spotřební daně soukromým rekreačním plavidlům a motorovou naftu se sníženou sazbou spotřební daně obchodním lodím, takže tento zákaz nabude účinku dne 1. října 2021.
- 25 Dne 21. května 2021 tedy Spojené království aktualizovalo oznámení o spotřební dani z pohonných hmot používaných pro soukromá rekreační plavidla, které nyní v bodě 2.3 uvádí:
- „Od 1. října 2021 nesmějí soukromá rekreační plavidla v Severním Irsku, která mají pouze jednu nádrž na pohonné hmoty (pro pohon a pro jiné účely než pohon), používat [označené pohonné hmoty], pokud nebyla dodána do nádrže na pohonné hmoty buď v Severním Irsku před 1. říjnem 2021, nebo na území, na kterém lze [označené pohonné hmoty] stále legálně používat k pohonu [...]“
- 26 Dotčené sekundární právní předpisy byly přijaty dne 28. června 2021 a umožnily nabytí účinnosti ustanovení finančního zákona z roku 2020, takže od 1. října 2021 je používání označených pohonných hmot uživateli soukromých rekreačních plavidel k pohonu v Severním Irsku zakázáno.
- 27 Dopisem ze dne 11. února 2022 informovala Komise Soudní dvůr, že bere svou žalobu částečně zpět, pokud jde o denní penále, jelikož se tento bod návrhových žádání stal bezpředmětným, když dne 1. října 2021 nabyla účinnosti ustanovení finančního zákona z roku 2020. Komise však trvala na svém návrhu, aby byla Spojenému království uložena povinnost zaplatit denní paušální částku ve výši 35 873,20 eura za období od 17. října 2018 do 30. září 2021, tedy období mezi dnem vyhlášení rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a dnem, kdy tento stát splnil povinnosti z uvedeného rozsudku.

K nesplnění povinnosti

Argumentace účastníků řízení

- 28 Komise tvrdí, že Spojené království nepřijalo opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti. Uvádí, že tento stát měl čtyřměsíční lhůtu k předložení vyjádření od doručení výzvy dopisem, tedy nejpozději do 15. září 2020. Z odpovědi na tuto výzvu přitom jasně vyplývá, že i přesto, že byla přijata některá

předběžná legislativní opatření, bylo právo používat označené pohonné hmoty k pohonu soukromých rekreačních plavidel zrušeno až v dubnu 2022. V tomto ohledu Komise tvrdí, že se členský stát nemůže dovolávat průtahů v legislativním procesu nebo obtíží vnitrostátní povahy, aby tím odůvodnil, že nesplnil včas povinnosti vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

- 29 Spojené království namítá, že neporušilo povinnost vyhovět rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, jelikož výzva dopisem a projednávaná žaloba Komise byly předčasné. Z judikatury Soudního dvora vycházející zejména z rozsudků ze dne 4. července 2000, Komise v. Řecko (C-387/97, EU:C:2000:356, bod 82), a ze dne 25. června 2013, Komise v. Česká republika (C-241/11, EU:C:2013:423, bod 44), podle níž musí být plnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, završeno v co nejkratší možné lhůtě, lze totiž dovodit, že Soudní dvůr musí zkoumat praktické obtíže, s nimiž se dotýčný členský stát potýká. Podle tohoto státu vyplývá mimoto z rozsudku ze dne 25. listopadu 2003, Komise v. Španělsko (C-278/01, EU:C:2003:635, bod 30), že za účelem konstatování nesplnění povinností, které je v rozporu s čl. 260 odst. 2 SFEU, musí mít Soudní dvůr za to, že vyhovění dotčenému rozsudku, kterým bylo určeno nesplnění povinnosti, bylo možné již před datem, ke kterému k němu skutečně došlo.
- 30 Spojené království v tomto kontextu uvádí, že Komise musí analyzovat praktické obtíže, jež musí dotýčný členský stát překonat, aby splnil povinnosti plynoucí z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti. Tento orgán musí prokázat, že navzdory těmto obtížím bylo pro tento členský stát rozumně možné, aby splnil požadavky ve lhůtě stanovené ve výzvě dopisem. Vzhledem ke složitosti a rozsahu úkolu vyhovět rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, byla přitom lhůta 23 měsíců mezi datem vyhlášení uvedeného rozsudku a uplynutím lhůty stanovené v tomto dopise zjevně nedostatečná k tomu, aby Spojené království uvedenému rozsudku vyhovělo.
- 31 Spojené království také tvrdí, že přístup založený na objektivní odpovědnosti se na věci zahájené na základě článku 260 SFEU nepoužije. Komise měla případně společně se žalobou, kterou podala na základě článku 258 SFEU, navrhnout, aby byly Spojenému království uloženy finanční sankce podle čl. 260 odst. 3 SFEU, což neučinila. Komise také zaměňuje praktické obtíže, se kterými se potýkají členské státy a které musí Soudní dvůr zohlednit, s vnitřními právními nebo politickými problémy těchto států, které zohlednit nelze.
- 32 Spojené království tvrdí, že v projednávané věci se při provedení směrnice 95/60 a vyhovění rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, potýkalo s jedinečnými praktickými obtížemi, o čemž informovalo Komisi. Podle svých slov totiž čelilo obtížím spojeným zaprvé se zvláštními zeměpisnými vlastnostmi Spojeného království, pokud jde o délku pobřeží, jakož i o počet přístavů a kotvišť, zadruhé s velkou rozmanitostí velikosti přístavů, ve kterých mohou plavidla doplňovat pohonné hmoty, zatřetí s fyzickými omezeními v případě malých přístavů, které musí dodávat neoznačené i označené pohonné hmoty zároveň, začtvrté s ekonomickými a bezpečnostními problémy, zejména pokud jde o daňové úniky, riziko zhoršení kvality motorové nafty, instalaci dočasných sekundárních nádrží, rozdělování příjmů z cestovního ruchu a používání označených pohonných hmot k jiným účelům než k pohonu, a zapáté s pandemií covidu-19.
- 33 V replice Komise na prvním místě uvádí, že Spojené království nezpochybňuje, že k 15. září 2020 nevyhovělo rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti.
- 34 Na druhém místě tvrzení tohoto státu, že Komise musí prokázat, že pro něj bylo rozumně možné splnit povinnosti vyplývající z uvedeného rozsudku před tímto datem, nemá oporu v judikatuře.

- 35 Na třetím místě ustálená judikatura Soudního dvora, podle níž se členský stát nemůže dovolávat praktických obtíží, aby odůvodnil nedodržení čl. 260 odst. 1 SFEU, se podle názoru Komise neomezuje na politické a právní obtíže. Komise také uvádí, že když Spojené království tvrdilo, že přístup založený na objektivní odpovědnosti nelze použít v rámci řízení podle článku 260 SFEU, zaměnilo povinnost, která pro něj vyplývá z čl. 260 odst. 1 SFEU, s posouzením závažnosti nesplnění povinností podle čl. 260 odst. 2 SFEU.
- 36 Komise zastává názor, že okolnosti, na které poukazuje Spojené království, každopádně nepředstavují praktické obtíže, které mohou odůvodnit nevyhovění rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti. Pokud jde zaprvé o údajné legislativní průtahy, povinnost tohoto státu provést hodnocení přístavů a obchodních přístavů za účelem určení případných nápravných opatření nezbytných pro splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku, nemůže totiž vysvětlit, proč tento stát více než dva a půl roku po jeho vyhlášení nepřijal sekundární právní předpisy nezbytné k dosažení souladu s tímto rozsudkem. Zadruhé, pokud jde o obtíže údajně vyplývající z infrastruktury, jako je existence vzdálených nebo velmi malých přístavů, ve kterých neexistuje dostatečný prostor pro dodávání označeného i neoznačeného paliva, má Komise za to, že tyto případné obtíže jsou spíše výjimkou než pravidlem. Kromě toho jiné členské státy již obtíže podobné povahy vyřešily. Zatřetí stran pandemie covidu-19 Komise poskytla Spojenému království výjimečnou čtyřměsíční lhůtu k odpovědi na výzvu dopisem, zatímco lhůta obvykle činí pouze dva měsíce. Počet případů onemocnění covidem-19 se navíc v létě roku 2020 nacházel v tomto státě na jedné ze svých nejnižších úrovní.
- 37 Na čtvrtém místě na rozdíl od toho, co tvrdí Spojené království, z jeho dopisu ze dne 11. září 2020 jasně vyplývá, že právo používat označené pohonné hmoty bude ve většině odvětví zrušeno až od dubna roku 2022. Rozdíl mezi závazky, které tento stát přijal k včasnému splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a chybějícími konkrétními výsledky v dohledné budoucnosti vedla Komisi podle jejího tvrzení k zahájení řízení podle čl. 260 odst. 2 SFEU. Teprve poté, co Komise podala žalobu na základě tohoto ustanovení, se uvedený stát zavázal přijmout nezbytné sekundární právní předpisy.
- 38 Na pátém místě se Spojené království podle názoru Komise nesprávně dovolává čl. 260 odst. 3 SFEU, jelikož řízení o nesplnění povinnosti, jež vedlo k vyhlášení rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, se týkalo nesprávného provedení směrnice, a nikoli nesdělení prováděcích opatření.
- 39 Spojené království v duplice zaprvé tvrdí, že finanční zákon z roku 2020 mu od nabytí účinnosti dne 1. října 2021 umožnil dosáhnout souladu se směrnicí 95/60.
- 40 Zadruhé uvádí, že nesplnění povinnosti vyplývajících z čl. 260 odst. 1 SFEU nemůže vyplývat z pouhé skutečnosti, že nepřijalo nezbytná opatření před uplynutím lhůty stanovené ve výzvě dopisem, jinak by byla Komisi přiznána pravomoc, kterou jí toto ustanovení nepřiznává, a sice stanovit lhůtu ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti. Kromě toho se tento orgán při výkonu diskreční pravomoci nemůže, nemá-li se dopustit porušení zásad právní jistoty a proporcionality, obrátit na Soudní dvůr na základě čl. 260 odst. 2 SFEU, kdykoli si to přeje, aniž by zkoumal, zda je splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora „možné“. Je také třeba připustit porušení zásady rovného zacházení, jelikož lhůty poskytnuté Komisí jiným členským státům k tomu, aby vyhověly rozsudku Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti, byly v některých případech podstatně delší než lhůta stanovená v projednávané věci.

- 41 A konečně zatřetí Spojené království uvádí, že Komise zkreslila jeho argumenty vycházející z dotčených praktických obtíží a dostatečně se těmito obtížemi nezabývala. Dále tvrdí, že se Komise obrátila na Soudní dvůr na základě nesprávného pochopení dopisu ze dne 11. září 2020. Tento dopis na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, neuvádí, že se zákaz používání označených pohonných hmot pro soukromá rekreační plavidla použije až od dubna roku 2022, ale že k tomuto datu nabydou účinku změny jdoucí nad rámec požadavků vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti.

Závěry Soudního dvora

- 42 Podle čl. 260 odst. 2 SFEU platí, že má-li Komise za to, že dotýčný členský stát nepřijal nezbytná opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora, může předložit věc Soudnímu dvoru poté, co poskytla tomuto státu příležitost se vyjádřit, přičemž navrhne paušální částku nebo penále, jež je dotýčný členský stát povinen zaplatit, ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem.
- 43 Je rovněž třeba podotknout, že pokud jde o řízení o nesplnění povinnosti podle čl. 260 odst. 2 SFEU, je třeba za datum rozhodné pro posouzení existence takového nesplnění povinnosti považovat datum uplynutí lhůty stanovené ve výzvě dopisem vydané na základě tohoto ustanovení [rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Řecko (Navrácení státních podpor – Feronikl), C-51/20, EU:C:2022:36, bod 61 a citovaná judikatura].
- 44 Kromě toho je třeba připomenout, že řízení o nesplnění povinnosti je založeno na objektivním zjištění nedodržení povinností členským státem, které mu ukládá Smlouva nebo akt sekundárního práva [rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, bod 92].
- 45 V projednávané věci, jak vyplývá z bodu 20 tohoto rozsudku, Komise dne 15. května 2020 zaslala Spojenému království výzvu v rámci postupu podle čl. 260 odst. 2 SFEU. Rozhodným datem uvedeným v bodě 43 tohoto rozsudku je tedy datum uplynutí lhůty stanovené v této výzvě, tedy 15. září 2020.
- 46 Je zjevné, že k tomuto datu Spojené království nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu, aby vyhovělo rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti. K uvedenému datu byl sice přijat finanční zákon z roku 2020, který obsahoval legislativní zmocnění nezbytné k tomu, aby tento stát splnil povinnosti plynoucí z tohoto rozsudku, avšak nabyl účinnosti až 1. října 2021, takže před tímto datem bylo používání označených pohonných hmot pro pohon soukromých rekreačních plavidel povoleno na celém území tohoto státu.
- 47 Argumenty Spojeného království toto konstatování nevyvrací. Pokud jde v první řadě o argumentaci tohoto státu, že Komise musí prokázat, že bylo rozumně možné, aby vyhověl rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, přede dnem uplynutí lhůty stanovené ve výzvě dopisem, stačí uvést, že i když je na Komisi, aby v rámci řízení podle čl. 260 odst. 2 SFEU poskytla Soudnímu dvoru informace nezbytné pro určení, v jakém rozsahu členský stát vyhověl rozsudku, kterým bylo určeno nesplnění povinnosti (rozsudek ze dne 2. prosince 2014, Komise v. Itálie, C-196/13, EU:C:2014:2407, bod 48 a citovaná judikatura), nelze po Komisi požadovat, aby prokázala, že je možné vyhovět rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, ke dni uplynutí lhůty stanovené ve výzvě dopisem, kterou zaslala dotýčnému členskému státu.

- 48 Pokud jde ve druhé řadě o argumenty Spojeného království, že výzva dopisem a projednáváná žaloba byly předčasné zejména proto, že pro něj bylo před uplynutím lhůty stanovené v tomto dopise z důvodu praktických obtíží nemožné plně vyhovět rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, je třeba zaprvé připomenout, že ačkoli čl. 260 odst. 1 SFEU nestanoví lhůtu, v níž musí být vyhověno rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, zájem na okamžitém a jednotném uplatňování unijního práva podle ustálené judikatury vyžaduje, aby s tímto plněním povinností vyplývajících z rozsudku bylo započato okamžitě a bylo završeno v co nejkratší možné době [rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, bod 123 a citovaná judikatura].
- 49 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí Spojené království, z judikatury nelze vyvodit, že se dotýčný členský stát může odvolávat na praktické obtíže, aby odůvodnil nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora. Podle ustálené judikatury se totiž členský stát nemůže dovolávat ustanovení, praxe či situací svého vnitrostátního právního řádu jako důvodu nesplnění povinností vyplývajících z unijního práva [rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, bod 89 a citovaná judikatura].
- 50 Jak uvedl generální advokát v bodech 18 a 20 svého stanoviska, nelze mít za to, že se tato judikatura týká pouze právních a politických obtíží, takže praktické obtíže mohou odůvodnit nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU.
- 51 Za těchto podmínek nemůže být nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, v dané věci odůvodněno vnitřními nebo praktickými obtížemi ani zvláštními okolnostmi, na které Spojené království poukazovalo ve fázi před zahájením soudního řízení a v tomto řízení, a které souvisejí zejména s legislativním postupem, všeobecnými volbami, veřejnými konzultacemi, zeměpisnými charakteristikami, různorodostí velikosti přístavů, obtížemi při dodávání označených a neoznačených pohonných hmot zároveň, ekonomickými a bezpečnostními problémy, jakož i pandemií covidu-19.
- 52 Je třeba rovněž odmítnout argumenty Spojeného království, podle kterých Komise jednak zkreslila jeho tvrzení týkající se praktických obtíží, s nimiž se potýkalo při plnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku, a jednak se těmito obtížemi zaobírala nedostatečně.
- 53 Ve třetí řadě je k tvrzení Spojeného království, že čtyřměsíční lhůta poskytnutá Komisí ve výzvě dopisem k předložení vyjádření ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, byla nepřiměřená a nedostatečná, třeba uvést, že z judikatury vyplývá, že cíle postupu před zahájením soudního řízení, totiž poskytnout dotčenému členskému státu příležitost splnit povinnosti, které pro něj vyplývají z unijního práva, a užitečně uplatnit důvody na svou obranu proti výtkám Komise, si žádají, aby Komise ponechala členským státům přiměřenou lhůtu pro odpověď na výzvu dopisem a vyhovění dotčenému rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, podle článku 258 SFEU, nebo případně k tomu, aby si připravily obranu, přičemž pro účely přiměřenosti stanovené lhůty je třeba zohlednit všechny okolnosti charakterizující danou situaci [obdobně viz rozsudek ze dne 16. července 2020, Komise v. Rumunsko (Boj proti praní peněz) C-549/18, EU:C:2020:563, bod 70 a citovaná judikatura].
- 54 V projednávané věci je třeba konstatovat, že čtyřměsíční lhůta stanovená Komisí ve výzvě dopisem nebyla nepřiměřená ani nedostatečná, zejména s ohledem na skutečnost, že mezi vyhlášením rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a uplynutím této lhůty uplynulo celkem téměř 23 měsíců.

- 55 Ve čtvrté řadě, pokud jde o tvrzení Spojeného království, že projednávaná žaloba byla předčasná, stačí připomenout, že z judikatury vyplývá, že Komise má jakožto strážkyně Smluv na základě čl. 17 odst. 1 druhé věty SEU diskreční pravomoc rozhodnout o účelnosti podání žaloby proti členskému státu a o okamžiku, kdy proti němu zahájí řízení o nesplnění povinnosti, přičemž důvody, na nichž je toto rozhodnutí založeno, nemohou mít vliv na přípustnost žaloby, nebo dokonce podléhat soudnímu přezkumu Soudního dvora [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. ledna 2021, Komise v. Slovinsko (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, body 47 a 48, jakož i ze dne 8. března 2022, Komise v. Spojené království (Boj proti podvodům s podhodnocováním), C-213/19, EU:C:2022:167, bod 203 a citovaná judikatura].
- 56 Vzhledem k této diskreční pravomoci je třeba rovněž odmítnout argument Spojeného království, že Komise porušila zásadu rovného zacházení, jelikož jiným členským státům poskytla podstatně delší lhůty, než jaké poskytla Spojenému království k vyhovění rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. ledna 2021, Komise v. Slovinsko (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, bod 53].
- 57 V páté řadě je k tvrzení Spojeného království, že projednávaná žaloba je založena na nesprávném pochopení ze strany tohoto orgánu, kterým byl zkreslen dopis ze dne 11. září 2020, třeba uvést, že i za předpokladu, že tento dopis neuvádí, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, že zákaz používání označených pohonných hmot pro soukromá rekreační plavidla platí až od dubna 2022, tato okolnost je pro účely posouzení opodstatněnosti projednávané žaloby irelevantní a nemůže zpochybnit konstatování uvedené v bodě 46 tohoto rozsudku, že Spojené království ke dni 15. září 2020 nepřijalo veškerá opatření nezbytná k vyhovění rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti.
- 58 A konečně v šesté řadě, na rozdíl od toho, co tvrdí Spojené království, Komise nemohla v rámci žaloby, kterou podala ve věci, v níž byl vydán rozsudek, kterým se určuje nesplnění povinnosti, navrhnout, aby Soudní dvůr na základě čl. 260 odst. 3 SFEU uložil tomuto státu peněžité sankce. Tato žaloba nebyla totiž podána z důvodu, že uvedený stát nesplnil povinnost sdělit opatření přijatá k provedení směrnice 95/60, ale z důvodu nesprávného provedení této směrnice. Soudnímu dvoru přitom nepřísluší, aby v rámci soudního řízení zahájeného na základě čl. 260 odst. 3 SFEU zkoumal, zda členský stát správně provedl směrnici [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. února 2021, Komise v. Španělsko (Směrnice o osobních údajích – Trestní oblast), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 30 a citovaná judikatura].
- 59 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že Spojené království tím, že ke dni uplynutí lhůty stanovené ve výzvě dopisem vydané Komisí, tedy ke dni 15. září 2020, nepřijalo všechna opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU.

K paušální částce

Argumentace účastníků řízení

- 60 Komise má za to, že každé dlouhotrvající neplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora představuje samo o sobě závažné porušení zásady legality a právní jistoty, a proto s odkazem na bod 10 a následující sdělení SEC(2005) 1658 ze dne 12. prosince 2005, nazvaného „Použití článku [260 SFEU]“ (Úř. věst. 2007, C 126, s. 15, dále jen „sdělení z roku 2005“), navrhuje, aby byla Spojenému království uložena paušální částka.

- 61 Komise se opírá o sdělení z roku 2005 a sdělení nazvané „Aktualizace údajů pro výpočet paušálních částek a penále, které Komise navrhuje Soudnímu dvoru Evropské unie v rámci řízení o nesplnění povinnosti“ (Úř. věst. 2020, C 301, s. 1, dále jen „sdělení z roku 2020“), na jehož základě navrhuje, aby byla tato paušální částka vypočtena vynásobením denní částky 35 873,20 eura počtem dní, které uplynuly mezi dnem, kdy byl vyhlášen rozsudek, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a dnem, kdy Spojené království splnilo povinnosti z uvedeného rozsudku. Tato částka vyplývá z vynásobení jednotné základní paušální sazby koeficientem závažnosti a faktorem „n“. Komise upřesňuje, že takto vypočtená paušální částka nesmí být nižší než 8 901 000 eur.
- 62 Zprvce Komise uvádí, že ze sdělení z roku 2020 vyplývá, že jednotná základní paušální sazba je stanovena na 1 052 eur a faktor „n“, který byl zohledněn za účelem zajištění odrazujícího účinku sankce, činí pro Spojené království 3,41.
- 63 Zadruhé, pokud jde o závažnost porušování práva, Komise uvádí, že cílem směrnice 95/60 je doplnit směrnicí 2003/96 a podpořit vytvoření a řádné fungování vnitřního trhu tím, že bude umožněna snadná a rychlá identifikace plynových olejů nepodléhajících základní sazbě daně. Tím, že tento stát nepřijal opatření nezbytná k zamezení zneužívajícího používání označených výrobků, ztížil, či dokonce znemožnil orgánům jiných členských států, zejména těm, jejichž vody sousedí se Spojeným královstvím, určit, zda soukromé rekreační plavidlo, které natankuje označené pohonné hmoty v přístavech Spojeného království a poté se dostane do vod těchto členských států, přepravuje pohonné hmoty legálně zdaněné plnou sazbou ve Spojeném království. Kromě toho z dokumentu vlády Spojeného království ze dne 15. července 2019, nazvaného „*Implementation of the Court of Justice of the European Union (CJEU) judgment on diesel fuel used in private pleasure craft*“ [Splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora Evropské unie (SDEU) ohledně používání plynových olejů pro soukromou rekreační plavbu], jímž byla v tomto státě zahájena veřejná konzultace, vyplývá, že skutečnost, že uvedený stát nepřijal tato nezbytná opatření, se dotkla značného počtu soukromých rekreačních plavidel. Podle názoru Komise je tedy třeba použít koeficient závažnosti 10 z 20.
- 64 Spojené království namítá, že i kdyby Soudní dvůr konstatoval nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, neměla by mu být uložena žádná peněžitá sankce, a podpůrně, že by se tato sankce měla omezit na paušální částku nepřesahující 250 000 eur.
- 65 Pokud jde o stupeň závažnosti porušování práva a platební schopnost členského státu, poukazuje Spojené království na ustálenou judikaturu, podle které je třeba přihlídnout k dopadům nevyhovění dotčenému rozsudku na soukromé a veřejné zájmy, jakož i k naléhavosti, s níž je třeba přimět dotyčný členský stát k tomu, aby dostál svým povinnostem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. července 2005, Komise v. Francie, C-304/02, EU:C:2005:444, bod 104; ze dne 14. března 2006, Komise v. Francie, C-177/04, EU:C:2006:173, bod 62, a ze dne 10. ledna 2008, Komise v. Portugalsko, C-70/06, EU:C:2008:3, bod 39).
- 66 V první řadě stran závažnosti nesplnění povinnosti Spojené království tvrdí, že se může jednat pouze o omezené porušení velmi nízké závažnosti, takže je vhodné zaujmout přístup podobný tomu, který Soudní dvůr zaujal v rozsudku ze dne 10. ledna 2008, Komise v. Portugalsko (C-70/06, EU:C:2008:3), a použít tedy faktor závažnosti, který není vyšší než 3.
- 67 Spojené království zprvce poukazuje na to, že žaloba Komise neobsahuje žádnou analýzu významu unijního předpisu, který byl předmětem dotčeného porušení.

- 68 Zadruhé Komise musí podle názoru tohoto státu prokázat nejen nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, ale také dopady tohoto nesplnění na vnitřní trh a na obecné a individuální zájmy. Podle Spojeného království má přitom porušení směrnice 95/60 pro tyto zájmy pouze velmi omezené důsledky s ohledem na úplný systém, který zavedlo za účelem kontroly, zda uživatelé soukromých rekreačních plavidel odvedli odpovídající částku daně. Nedochozí tedy k daňovým ztrátám ani k újmě pro vnitřní trh. Kromě toho, pokud jde o obtíže, na které poukazuje Komise v souvislosti s ověřováním ze strany ostatních členských států, že daň byla ve Spojeném království řádně odvedena, tento stát tvrdí, že tyto obtíže nejsou podloženy žádnými důkazy a že systém ověřování, který zavedlo, mohou používat orgány těchto ostatních členských států.
- 69 Nesplnění povinností je navíc minimální, jelikož ve Spojeném království bylo pro pohon soukromých rekreačních plavidel v období let 2017 až 2019 použito méně než 0,2 % označených pohonných hmot.
- 70 V této souvislosti je třeba podle Spojeného království rovněž zohlednit skutečnost, že od uplynutí přechodného období dne 31. prosince 2020 se povinnost Spojeného království vyhovět rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, týká již pouze Severního Irska. Spojené království v tomto ohledu tvrdí, že počet soukromých rekreačních plavidel v Severním Irsku se odhaduje na 1 500 a v období od 1. ledna do 22. března 2021 bylo uživatelům těchto plavidel dodáno pouze 132 litrů označených pohonných hmot.
- 71 Zatřetí z judikatury Soudního dvora podle tvrzení tohoto státu vyplývá, že Soudní dvůr při určování závažnosti nesplnění povinnosti zohledňuje obtížnost tohoto splnění. Navíc Spojené království tím, že v průběhu roku 2019 provedlo veřejnou konzultaci a přijalo dotčené primární právní předpisy, dosáhlo od vyhlášení rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, významného pokroku. Mimoto jednalo v dobré víře, jelikož Komisi pravidelně informovalo o přijatých opatřeních. Je třeba rovněž zohlednit skutečnost, že se jedná o první žalobu podanou proti tomuto státu z důvodu nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora.
- 72 Pokud jde ve druhé řadě o dobu trvání nesplnění povinnosti, tato doba začíná podle názoru tohoto státu běžet až od okamžiku, kdy Soudní dvůr shledá, že bylo prakticky možné vyhovět rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti. Z rozsudku ze dne 28. listopadu 2013, Komise v. Lucembursko (C-576/11, EU:C:2013:773), totiž vyplývá, že při posuzování této doby je třeba zohlednit praktické obtíže.
- 73 Ve třetí řadě Spojené království uvádí, že faktor „n“ ve výši 3,41, který byl použit ve sdělení z roku 2020, je příliš vysoký.
- 74 Zprvé platební schopnost se již nemůže zakládat na hrubém domácím produktu (HDP) Spojeného království jako celku, jelikož povinnosti uložené směrnicí 95/60 a článkem 260 SFEU se od konce přechodného období vztahují na Spojené království pouze ve vztahu k Severnímu Irsku. Severoirské hospodářství přitom v roce 2018 představovalo přibližně 2,28 % hospodářství Spojeného království, takže faktor „n“ musí být přiměřeně upraven. V tomto ohledu je třeba odlišit projednávanou věc od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 11. prosince 2012, Komise v. Španělsko (C-610/10, EU:C:2012:781), v němž Soudní dvůr odmítl argument Španělského království, že měl být zohledněn pouze HDP Baskicka, neboť porušení unijních pravidel se týkalo pouze této části Španělského království. V uvedené věci se totiž unijní pravidla vztahovala na tento stát jako celek, zatímco v projednávané věci se směrnice 95/60 vztahuje na Spojené království již

pouze ve vztahu k Severnímu Irsku. Navíc vzhledem k tomu, že se Komise domnívala, že faktor „n“ musí být po skončení přechodného období přepočítán, bylo by s tím v rozporu používat po tomto období celkový HDP Spojeného království.

- 75 Zadruhé je třeba podle Spojeného království zohlednit skutečnost, že tento stát již nemá žádné zastoupení v Evropském parlamentu.
- 76 Zatřetí Soudní dvůr musí přihlídnout k nejnovějším informacím o HDP. V této souvislosti zástupce Spojeného království na jednání uvedl, že za rok 2020 činil HDP tohoto státu 2 156 073 milionů liber šterlinků (GBP) (přibližně 2 423 426 milionů eur).
- 77 V replice Komise uvádí, že Soudní dvůr může Spojenému království uložit vyšší sankci, než jakou navrhl.
- 78 V první řadě, pokud jde o závažnost nesplnění povinnosti, Komise připomíná, že při posuzování závažnosti porušování práva hraje důležitou roli jasnost porušené povinnosti. Stejně tak uvádí, že otázkou není, zda Spojené království dodrželo účel směrnice 2003/96, ale spíše zda splnilo jasnou a nezbytnou povinnost stanovenou směrnicí 95/60 zrušit právo soukromých rekreačních plavidel používat označené pohonné hmoty. Kromě toho Komisi podle jejího názoru nepřísluší prokazovat, že se následky porušení skutečně projevíly.
- 79 Podle Komise je navíc důležitá pouze skutečnost, že do vod několika členských států měla přístup soukromá rekreační plavidla s označenými pohonnými hmotami, u nichž orgány těchto států mohly legitimně předpokládat, že nebyly zdaněny.
- 80 Kromě toho Spojené království dvakrát odložilo přijetí příslušných sekundárních právních předpisů. Tento stát předjímal toto přijetí až po podání projednávané žaloby. Nakonec Komise uvádí, že přihlédla ke skutečnosti, že se jedná o první řízení o nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora proti uvedenému státu.
- 81 Na jednání Komise uvedla, že není vhodné snížit faktor závažnosti z důvodu zmenšení územního rozsahu porušování práva, jelikož toto zmenšení vyplývá z dohody o vystoupení, a nikoli z opatření přijatých Spojeným královstvím ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti.
- 82 Ve druhé řadě stran doby trvání porušování práva není podle názoru Komise důvod zohledňovat praktické obtíže ani skutečnost, že Spojené království vynaložilo úsilí v dobré víře.
- 83 Ve třetí řadě, pokud jde o faktor „n“, Komise připomíná zaprvé, že toto řízení bylo zahájeno před koncem přechodného období, a podle článků 127 a 131 dohody o vystoupení zůstává během uvedeného období za uplatňování a dodržování unijního práva odpovědným Spojené království jako celek.
- 84 Zadruhé počet míst členského státu v Parlamentu je používán jako proměnná pro určení faktoru „n“, neboť představuje užitečný ukazatel velikosti tohoto členského státu, takže skutečnost, že Spojené království již nemá v Parlamentu žádné zastoupení, je podle Komise irelevantní a navíc je přímým důsledkem dohody o vystoupení, kterou podepsalo. Komise tvrdí, že tento stát byl v Parlamentu každopádně zastoupen v době, kdy bylo konstatováno nesplnění povinnosti, tedy v průběhu roku 2018.

- 85 Zatřetí ke tvrzení Spojeného království, že faktor „n“ musí být snížen z hospodářských důvodů, Komise na jednání uvedla, že číselné údaje sdělené Spojeným královstvím za rok 2020 lze považovat za spolehlivé. Kromě toho podle sdělení Komise nazvaného „Úprava výpočtu paušálních částek a penále, které Komise navrhuje v rámci řízení o nesplnění povinnosti u Soudního dvora Evropské unie, po vystoupení Spojeného království z EU“ (Úř. věst. 2021, C 129, s. 1, dále jen „sdělení z roku 2021“), musí být faktor „n“ nyní stanoven na 3,70, pokud jde o porušování práva tímto státem, a minimální paušální částka musí činit 8 215 000 eur.
- 86 Spojené království v duplice uvedlo, že souladu se směrnicí 95/60 dosáhne dne 1. října 2021. Komise tedy nemůže navrhnout uložení peněžitých sankcí, jelikož z rozsudku ze dne 7. září 2016, Komise v. Řecko (C-584/14, EU:C:2016:636, bod 70), vyplývá, že jejich účelem je podpořit rychlé splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti, v případě, že toto neplnění povinností přetrvává.
- 87 Zaprvé, pokud jde o závažnost nesplnění povinnosti, tento stát odmítá argument Komise, podle kterého z prvního bodu odůvodnění směrnice 95/60 vyplývá, že povinnosti vyplývající z této směrnice musí být považovány za důležité. Jednak totiž, jak vyplývá z rozsudku ze dne 25. června 2013, Komise v. Česká republika (C-241/11, EU:C:2013:423, bod 54), údaje obsažené v jednom bodě odůvodnění mají nízkou analytickou hodnotu pro posouzení relativního významu určitého pravidla ve vztahu k jiným unijním pravidlům, a jednak řada směrnic obsahuje podobné formulace.
- 88 Podle názoru Spojeného království je třeba vzít také v úvahu konečný cíl sledovaný směrnicí 95/60, kterým je zavedení harmonizovaného systému spotřebních daní z plynových olejů. Komise navíc zaměňuje otázku souladu s touto směrnicí a otázku faktorů relevantních pro posouzení závažnosti jejího nedodržení.
- 89 Kromě toho je podle tohoto státu rozhodující okolnost, že označené pohonné hmoty dodávané uživatelům soukromých rekreačních plavidel ve Spojeném království představovaly 0,2 % označených pohonných hmot distribuovaných v tomto státě a že označené pohonné hmoty dodané těmito uživatelům v Severním Irsku činily v období od června do srpna 2019 0,02 % trhu Spojeného království.
- 90 Stejně tak skutečnost, že Komise odkázala pouze na nepodložené výňatky z tisku týkající se pokut uložených v jediném členském státě uživatelům soukromých rekreačních plavidel ze Spojeného království a nepředložila žádný důkaz o uložení takové pokuty po květnu 2018, dokládá omezený dopad nesouladu se směrnicí 95/60. Z rozsudku ze dne 10. září 2009, Komise v. Portugalsko (C-457/07, EU:C:2009:531, bod 98), přitom vyplývá, že pokud tak jako v projednávané věci členský stát předložil podrobné informace prokazující omezený či chybějící účinek porušování práva, musí Komise prokázat, proč by měl Soudní dvůr přijmout její stanovisko. Nakonec Spojené království tvrdí, že se Komise nemůže opírat o původní nesplnění povinnosti, aby zpochybnila svou dobrou víru.
- 91 Zadruhé, pokud jde o faktor „n“, je třeba zohlednit skutečnost, že unijní právo se na Spojené království použije již jen ve vztahu k Severnímu Irsku, které, jak uvedlo Spojené království na jednání, v roce 2020 představovalo 2,25 % HDP Spojeného království. Soudní dvůr musí totiž vycházet z velikosti hospodářství území, na které se unijní právo vztahuje, ke dni vydání rozsudku v projednávané věci.

- 92 Na jednání Spojené království rovněž uvedlo, že se po vystoupení z Unie nachází v odlišné situaci než členské státy, takže s ním musí být zacházeno odlišně, zejména pokud jde o faktor „n“, a výše paušální částky musí být snížena.

Závěry Soudního dvora

- 93 Úvodem je třeba konstatovat, že Spojené království sice ukončilo dne 1. října 2021 neplnění povinnosti vyhovět v plném rozsahu rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a že tedy v projednávané věci neplnění povinnosti nepřetrvává až do posuzování skutkového stavu Soudním dvorem, avšak Komise, jak vyplývá z bodu 27 tohoto rozsudku, trvá na svém návrhu, aby byla tomuto státu uložena povinnost zaplatit paušální částku.
- 94 V tomto ohledu je přitom třeba uvést, že žaloba, kterou Komise požaduje uložení paušální částky, nemůže být zamítnuta pouze z toho důvodu, že jejím předmětem je nesplnění povinnosti, které – i když trvalo po určitou dobu – bylo ukončeno ke dni posuzování sporných skutkových okolností Soudním dvorem [rozsudek ze dne 13. ledna 2021, Komise v. Slovinsko (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, bod 70].
- 95 Úvodem je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru přísluší v každé věci a v závislosti na okolnostech případu, který mu byl předložen, jakož i na stupni přesvědčování a odrazování, který se mu jeví jako potřebný, rozhodnout o peněžitých sankcích vhodných zejména k předejití tomu, aby se obdobná porušení unijního práva opakovala [rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Řecko (Navrácení státních podpor – feronikl) C-51/20, EU:C:2022:36, bod 86 a citovaná judikatura].
- 96 Uložení povinnosti zaplatit paušální částku a stanovení její případné výše musí v každém jednotlivém případě záviset na všech relevantních skutečnostech souvisejících jak s charakteristikami zjištěného nesplnění povinnosti, tak s přístupem členského státu, jehož se řízení zahájené na základě článku 260 SFEU týká. V této souvislosti je Soudní dvůr na základě tohoto ustanovení nadán širokou posuzovací pravomocí při rozhodování o uložení či neuložení takové sankce a při případném určení její výše. Kromě toho Soudnímu dvoru přísluší, aby při výkonu posuzovací pravomoci stanovil výši této paušální částky tak, aby byla přizpůsobena okolnostem a přiměřená porušení práva. Mezi faktory, které jsou v tomto ohledu relevantní, patří zejména takové skutečnosti, jako je závažnost zjištěného porušení práva, doba, po kterou toto porušení trvalo od vyhlášení rozsudku, kterým bylo toto porušení práva určeno, jakož i platební schopnost dotčeného členského státu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, body 113 a 114, jakož i citovaná judikatura].
- 97 Pokud jde v první řadě o závažnost porušení práva, je třeba připomenout význam porušeného pravidla pro vytvoření vnitřního trhu, který jak vyplývá z rozsudku ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Řecko (Navrácení státních podpor – Feronikl) (C-51/20, EU:C:2022:36, bod 98), představuje jedno ze základních posláních svěřených Unii na základě čl. 3 odst. 3 SEU.
- 98 V tomto ohledu, jak vyplývá z bodů 44 a 46 rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, jsou jednak členské státy na základě článku 1 směrnice 95/60 vykládaného ve světle jejího třetího bodu odůvodnění povinny používat takový systém daňového značení, jaký je stanoven touto směrnicí, zejména na plynové oleje, které nejsou zatíženy plnou sazbou daně, a jednak by nemohlo být dosaženo cíle sledovaného uvedenou směrnicí, kterým je doplnit směrnicí 2003/96 a podpořit vytvoření a řádné fungování vnitřního trhu tím, že bude umožněna snadná a rychlá identifikace

plynových olejů nepodléhajících základní sazbě daně, kdyby členským státům bylo dovoleno povolit používání daňového značení i pro plynový olej určený k použití podléhajícímu základní sazbě daně.

- 99 Opatření zamýšlená směrnicí 95/60 jsou navíc podle prvního bodu jejího odůvodnění nejen nezbytná, ale i nevyhnutelná pro dosažení cílů vnitřního trhu.
- 100 Spojené království sice tvrdí, že zavedlo ucelený systém umožňující ověřit, zda uživatelé soukromých rekreačních plavidel uhradili příslušnou částku daně, a že tento systém mohou rovněž využívat orgány členských států při následných kontrolách, které každopádně nejsou hlavním cílem směrnice 95/60.
- 101 V tomto ohledu však stačí připomenout, že v bodech 52 a 53 rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, měl Soudní dvůr za to, že účelem daňového značení plynových olejů osvobozených od daně nebo zatížených sníženou sazbou daně, které je stanoveno ve směrnici 95/60, je právě usnadnit daňovým orgánům jiného členského státu kontrolu skutečného zaplacení příslušné spotřební daně v členském státě, ve kterém byly propuštěny pro domácí spotřebu, a že je irelevantní, že existují jiné způsoby kontroly, jako je předložení dokladu potvrzujícího zaplacení rozdílu u spotřební daně, které navrhuje Spojené království.
- 102 Kromě toho je třeba rovněž připomenout, že povinnost přijmout vnitrostátní opatření, která zajistí úplné provedení směrnice, je základní povinností členských států, která má zaručit plnou účinnost unijního práva, a nesplnění této povinnosti musí být tedy považováno za nepochybně závažné [obdobně viz rozsudek ze dne 25. února 2021, Komise v. Španělsko (Směrnice o osobních údajích – Trestní oblast), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 64 a citovaná judikatura].
- 103 Pokud Spojené království tvrdí, že závažnost porušení je minimální z důvodu skutečnosti, že označené pohonné hmoty dodávané uživateli soukromých rekreačních plavidel ve Spojeném království představovaly 0,2 % označených pohonných hmot dodávaných v tomto státě, je třeba konstatovat, stejně jako to učinila Komise, že dotčené nesplnění povinnosti mohlo postihnout značný počet uživatelů soukromých rekreačních plavidel a poškodit tak dotčené soukromé a veřejné zájmy. Jak britští občané, kteří se chtěli vydat do vod členských států sousedících se Spojeným královstvím, tak občané těchto sousedních členských států, kteří se chtěli vydat do vod Spojeného království a museli zde před návratem do vod uvedených členských států natankovat označené pohonné hmoty, totiž riskovali obtíže při kontrolách ze strany orgánů těchto členských států, a zejména že jim tyto orgány uloží pokuty.
- 104 Kromě toho samotné Spojené království v písemném vyjádření uvedlo, že zákaz označených pohonných hmot k pohonu těchto plavidel má značné praktické důsledky, což by postrádalo smysl, kdyby množství označených pohonných hmot dodaných za tímto účelem bylo zanedbatelné. Z dokumentu ze dne 15. července 2019, nazvaného „*Implementation of the Court of Justice of the European Union (CJEU) judgment on diesel fuel used in private pleasure craft*“, kterým byla ve Spojeném království zahájena veřejná konzultace, navíc vyplývá, že tento stát měl značný počet soukromých rekreačních plavidel a k pohonu těchto plavidel bylo používáno velké množství označených pohonných hmot.
- 105 Pokud jde o případné polehčující okolnosti, na které poukazuje Spojené království, je třeba nejprve s ohledem na body 49 až 51 tohoto rozsudku odmítnout argumenty tohoto státu, že toto nesplnění povinnosti je velmi mírné závažnosti z důvodu dotčených praktických obtíží. Soudní dvůr totiž v rámci posuzování závažnosti nesplnění povinnosti opakovaně připomněl, že se členský stát

nemůže dovolávat ustanovení, praxe či situací svého vnitrostátního právního řádu jako důvodu nesplnění povinností vyplývajících z unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. prosince 2014, Komise v. Švédsko, C-243/13, EU:C:2014:2413, bod 53; ze dne 13. července 2017, Komise v. Španělsko, C-388/16, EU:C:2017:548, bod 41, a ze dne 25. července 2018, Komise v. Španělsko, C-205/17, EU:C:2018:606, bod 62).

- 106 Zadruhé, pokud jde o skutečnost, že Spojené království během postupu před zahájením soudního řízení pravidelně oznamovalo Komisi opatření, která zamýšlelo přijmout, aby vyhovělo rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, je třeba připomenout, že povinnost loajální spolupráce s Komisí, kterou mají členské státy na základě čl. 4 odst. 3 SEU, znamená, že každý členský stát je povinen usnadnit tomuto orgánu plnění jeho úkolu, kterým je v souladu s článkem 17 SEU zajistit jako strážkyně Smluv uplatňování unijního práva pod dohledem Soudního dvora [rozsudek ze dne 8. března 2022, Komise v. Spojené království (Boj proti podvodům s podhodnocováním), C-213/19, EU:C:2022:167, bod 527].
- 107 Při posuzování závažnosti porušení práva by tedy jako polehčující okolnost mohla být zohledněna pouze spolupráce s Komisí v podobě kroků svědčících o úmyslu vyhovět co nejdříve dotčenému rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, vydanému na základě článku 258 SFEU.
- 108 V projednávané věci přitom Spojené království na rozdíl od toho, co sdělilo Komisi v dopise ze dne 19. prosince 2018, neprovedlo v letech 2019 a 2020 legislativní změny nezbytné k tomu, aby vyhovělo rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti. Kromě toho, jelikož tento stát v dopise ze dne 11. září 2020 uvedl, že rozhodnutí o lhůtě pro zrušení práva používat označené pohonné hmoty k pohonu soukromých rekreačních plavidel bude přijato až po veřejné konzultaci týkající se zrušení tohoto práva pro jiné oblasti než pro pohon těchto plavidel, připustil, že splnění povinností vyplývajících z uvedeného rozsudku mohlo být provedeno rychleji.
- 109 Za těchto podmínek nemůže být spolupráce Spojeného království s Komisí během postupu před zahájením soudního řízení zohledněna jako polehčující okolnost.
- 110 Zatřetí je naproti tomu třeba jako polehčující okolnost zohlednit skutečnost, že Spojené království přijalo řadu opatření jak před podáním projednávané žaloby, tak v průběhu řízení, aby vyhovělo rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a zejména že ukončilo vytýkané nesplnění povinnosti tím, že dne 1. října 2021 nabyla účinnosti ustanovení finančního zákona z roku 2020 (obdobně viz rozsudek ze dne 31. března 2011, Komise v. Řecko, C-407/09, EU:C:2011:196, bod 41).
- 111 Stejně tak začtvrté je sice pravda, že velikost dotyčného členského státu není sama o sobě relevantní při posuzování závažnosti nesplnění povinnosti, avšak je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že od 1. ledna 2021 se směrnice 95/60 použije na Spojené království již pouze ve vztahu k Severnímu Irsku, takže důsledek nesplnění povinnosti je od tohoto data omezený.
- 112 Konečně zapáté je třeba jako polehčující okolnost zohlednit skutečnost, že Spojené království nikdy předtím neopomnělo vyhovět rozsudku vydanému Soudním dvorem na základě článku 258 SFEU (viz rozsudek ze dne 30. května 2013, Komise v. Švédsko, C-270/11, EU:C:2013:339, bod 55).
- 113 Pokud jde ve druhé řadě o dobu trvání porušení práva, stačí připomenout, že tato doba musí být posuzována s ohledem na dobu, jež uplynula mezi datem vyhlášení dotčeného rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, vydaného na základě článku 258 SFEU, a okamžikem, ke kterému Soudní dvůr posuzuje skutkový stav, nebo dnem, kdy dotyčný členský stát vyhoví uvedenému

rozsudku, pokud tento den nastane dříve [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 31. března 2011, Komise v. Řecko, C-407/09, EU:C:2011:196, bod 35, a ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, bod 122].

- 114 V projednávané věci je třeba konstatovat, že mezi vyhlášením rozsudku, kterým se určuje nesplnění povinnosti, a okamžikem, kdy mu Spojené království vyhovělo, uplynulo 1079 dnů, tedy téměř tři roky.
- 115 Ve třetí řadě, pokud jde o platební schopnost, z judikatury vyplývá, že pro účely posouzení platební schopnosti dotyčného členského státu a stanovení dostatečně odrazujících a přiměřených sankcí je třeba vycházet z HDP tohoto státu jakožto rozhodujícího faktoru, aby se účinným způsobem předcházelo obdobným porušováním unijního práva v budoucnu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Řecko (Navrácení státních podpor – Feronikl), C-51/20, EU:C:2022:36, body 116 a 130].
- 116 V tomto ohledu Spojené království zaprvé tvrdí, že za celou dobu trvání porušování práva je třeba vycházet výlučně z HDP Severního Irsku, zatímco Komise je toho názoru, že za celé toto období musí být zohledněn HDP Spojeného království jako celku.
- 117 Je pravda, že v projednávané věci se v souladu s čl. 127 odst. 1 dohody o vystoupení unijní právo vztahovalo během přechodného období, tedy do 31. prosince 2020, na Spojené království jako celek, ale od 1. ledna 2021 se dotčené nesplnění povinnosti týká již jen Severního Irsku.
- 118 Z článku 12 odst. 1 Protokolu o Irsku/Severním Irsku však vyplývá, že za provádění a uplatňování ustanovení unijního práva, jejichž použitelnost tento protokol stanoví, ve vztahu ke Spojenému království a ve Spojeném království s ohledem na Severní Irsko jsou odpovědné orgány Spojeného království, a nikoli Severního Irsku. V tomto kontextu nemá na rozdíl od toho, co tvrdí Spojené království, na posouzení jeho platební schopnosti vliv skutečnost, že již není od 1. února 2020 členským státem, takže s ním nelze v tomto ohledu zacházet jinak než s členskými státy.
- 119 Jak navíc vyplývá z judikatury uvedené v bodě 115 tohoto rozsudku, platební schopnost je zohledňována za účelem stanovení dostatečně odrazujících a přiměřených sankcí, a to s cílem účinně předcházet obdobným porušováním unijního práva v budoucnu. Sankce vůči Spojenému království vypočtená při posouzení platební schopnosti pouze se zohledněním HDP Severního Irsku by přitom nebyla vzhledem k přetrvávání nesplnění povinností po skončení přechodného období dostatečně odrazující a neumožňovala by dosažení tohoto cíle.
- 120 Kromě toho vzhledem k tomu, že – jak vyplývá z bodu 111 tohoto rozsudku – skutečnost, že se unijní právo po skončení přechodného období použije na Spojené království již jen ve vztahu k Severnímu Irsku, je polehčující okolností, která hraje roli při posuzování závažnosti nesplnění povinnosti, není odůvodněné přihlížet k této okolnosti znovu při posuzování platební schopnosti Spojeného království.
- 121 S ohledem na výše uvedené je za účelem určení platební schopnosti Spojeného království třeba zohlednit HDP tohoto státu jako celku za celou dobu trvání porušování práva.
- 122 Tento závěr není zpochybněn argumenty Spojeného království. I když je třeba v souladu s judikaturou Soudního dvora zohlednit nedávný vývoj HDP [rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, bod 124 a citovaná

judikatura], nelze z této judikatury na rozdíl od toho, co tvrdí Spojené království, vyvodit, že Soudní dvůr musí zohlednit pouze HDP území, na které se vztahuje unijní právo ke dni posuzování skutkového stavu Soudním dvorem.

- 123 Kromě toho pokud jednak Komise tvrdí, že podle sdělení z roku 2021 má být faktor „n“ stanoven na 3,70, pokud jde o porušování práva ze strany Spojeného království, a minimální paušální částka činit 8 215 000 eur, a jednak tento stát tvrdí, že argumentace tohoto orgánu týkající se jeho platební schopnosti a toto sdělení z roku 2021 si protirečí, stačí připomenout, že takové pokyny, jako jsou pokyny obsažené ve sděleních Komise, nejsou pro Soudní dvůr závazné, avšak přispívají k zajištění transparentnosti, předvídatelnosti a právní jistoty úkonů samotné Komise, když předkládá návrhy Soudnímu dvoru [rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Řecko (Navrácení státních podpor – Feronikl), C-51/20, EU:C:2022:36, bod 95 a citovaná judikatura].
- 124 Zadruhé stran tvrzení Spojeného království, že faktor „n“ uvedený Komisí vychází z počtu křesel daného členského státu v Parlamentu, a Spojené království již přitom v tomto orgánu zastoupeno není, Soudní dvůr již rozhodl, že zohlednění institucionální váhy dotyčného členského státu se nejeví jako nezbytné pro zajištění dostatečného odrazení a přiměření tohoto členského státu ke změně jeho současného nebo budoucího chování [rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Komise v. Řecko (Navrácení státních podpor – Feronikl), C-51/20, EU:C:2022:36, bod 115].
- 125 Zatřetí, jak bylo uvedeno v bodě 122 tohoto rozsudku, z judikatury vyplývá, že je třeba zohlednit nedávný vývoj HDP dotyčného členského státu, a to ke dni posuzování skutkového stavu Soudním dvorem [rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, Komise v. Irsko (Větrný park v Derrybrienu), C-261/18, EU:C:2019:955, bod 124 a citovaná judikatura].
- 126 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy budou okolnosti projednávané věci spravedlivě zohledněny stanovením paušální částky, kterou musí Spojené království uhradit za období od 17. října 2018 do 30. září 2021, ve výši 32 000 000 eur.
- 127 Spojenému království je tedy třeba uložit povinnost zaplatit Komisi paušální částku ve výši 32 000 000 eur.

K nákladům řízení

- 128 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala po Spojeném království náhradu nákladů řízení a bylo zjištěno nesplnění povinnosti, je důvodné Spojenému království uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že ke dni, kdy uplynula lhůta stanovená ve výzvě dopisem vydané Evropskou komisí dne 15. září 2020, nepřijalo veškerá opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora ze dne 17. října 2018, Komise v. Spojené království (C-503/17, EU:C:2018:831), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU.**
- 2) **Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 32 000 000 eur.**

3) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy